

ארנון סופר משיב לעזרה זהר על מאמרו: "הדמוגרפיה – סכנה קיומית או מיתוס?"

נתיב גיליון 101, נובמבר 2004

האם מישהו מאמין כי מדינות העולם, ובראשן ארה"ב, ייתנו לנו לשלוט כמיעוט על רוב לא יהודי? הרי ברור כי במקרה כזה ננודה, כדוגמת דרום-אפריקה בזמנה. לא פחות ברור הוא כי בלי הסיוע האמריקאי והוויטו האמריקאי יבוא קצה של מדינת ישראל, ובמהירות!

2. טעות גדולה נוספת עושה זהר בראותו פתרון בירידת פריון האישה הפלשתינית. הוא איננו מספר לנו – אולי משום שאינו יודע – על "המומנטום הדמוגרפי". הרכב האוכלוסייה הפלשתינית **בהווה** הוא כזה שעיקרו הוא ילדים ונוער, כך, שמאות אלפי זוגות של צעירים עומדים להיכנס, תוך זמן קצר, לגיל הפריון. פירוש הדבר הוא שאף אם פריון האישה הפלשתינית ירד במהירות (עניין לא סביר), הנה השפעת הדבר תתבטא רק כעבור כמה עשרות שנים. בינתיים, עד שנת 2020, יגיע מספר היהודים בארץ-ישראל ל-6.3 מיליון (פחות או יותר), בעוד מספר הפלשתינים בארץ-ישראל המערבית כולה יגיע ל-8.2 מיליון (פחות או יותר). המאזן יהיה חמור אף יותר מזה, משום שבחשבונו זה לא הכנסנו עדיין את העובדים הזרים, את התושבים הרוסים-רוסים, וגם לא את הפלשתינאים החודרים לישראל באופן בלתי-חוקי. החדירה הבלתי-חוקית הזו – מימוש דה-פקטו של תביעת השיבה הפלשתינית – מתרחשת כל הזמן באופן אינטנסיבי, בשל היעדר גדרות הפרדה בינינו לבין יהודה ושומרון, ומכה בנו קשות!

תחזיות האוכלוסייה (שלקחו בחשבון את המומנטום הדמוגרפי) נבנו על-ידי עובדי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה ועל-ידי פרופ' דה לה-פרגולה, שפרופ' עזרה זהר מזלזל בהם מחמת בורותו בנושאים אלה.

אני עצמי אינני דמוגרף אלא גיאוגרף, הנסמך על נתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה ועל נתוניו של פרופ' דה לה-פרגולה. לנתונייהם הוספתי את תחזית האוכלוסייה הפלשתינית על-פי שני מקורות: (א) מפקד האוכלוסין

מ אמרו של עזרה זהר "הדמוגרפיה – סכנה קיומית או מיתוס?" הוא מסוכן, משום שהוא יוצר אשליות ותקוות שווא שאין להן כל בסיס. ברצוני להתייחס להלן לכל הטעויות וההטעויות של עזרה זהר במאמרו הנ"ל:

1. פרופ' זהר מטשטש (בכוונה?) את ההבדל בין שטח ארץ-ישראל מן הירדן ועד לים, לבין שטחה של ישראל עצמה! יחי ההבדל הקטן... הוא אינו מדבר על ארץ-ישראל השלמה, משום שבה היהודים מהווים מיעוט כבר בהווה, ובעוד 15 שנה, פרק זמן קצר, יחסית, יהוו לא יותר מ-39-42 אחוז מכלל תושבי ארץ-ישראל. בין אם יהיו 39% (בהסתמך על המפקד הפלשתיני) ובין אם יהיו 42% (בהסתמך על מקורות ישראליים) – הרוב היהודי בארץ-ישראל נשמט מידינו במהירות רבה מאוד.

המודל השבדי המובא במאמרו תואם, כידוע לכל סטודנט גיאוגרפיה בשנת לימודיו הראשונה, את "מודל התמורה הדמוגרפית" המתאר תהליכים המשתרעים על פני מאות בשנים, ואינו רלבנטי כלל לתהליכים המהירים המתרחשים בארץ-ישראל!

לעומת המצב הדמוגרפי הקיים בשטח ארץ-ישראל השלמה, הרי בתוך ישראל, זו המצויה, פחות או יותר, מערבה לקו הירוק, התמונה שונה לחלוטין. בתוך ישראל זו קיים רוב יהודי, אשר ייתכן ואף יגדל! את הטענה הזו השמעתני ואני ממשיד להשמיע בכל דברי. אני קורא וחוזר וקורא למהר בהקמת גדר ההפרדה ובתהליך ההתנתקות, כי הם התנאי הראשון וההכרחי לקיום הרוב היהודי בתוך ישראל!

אם נתעלם מהתהליכים הדמוגרפיים המתרחשים בשטח ארץ-ישראל שמן הים עד הירדן, ולא נתק את ישראל מן הפלשתינים, תישמט לנו תוך זמן קצר ביותר המדינה היהודית-ציונית-דמוקרטית, שעל הקמתה וקיומה עמלו היהודים במאה ועשרים השנים האחרונות!

הפלשתיני והתחזית הפלשתינית, המגזימים כנראה בתחזית האוכלוסייה הפלשתינית (ב) תחזיות של מקורות ישראלים שונים שעמם אני מצוי בקשר הדוק, ואשר נתוניהם לגבי תחזית האוכלוסייה הפלשתינית נמוכים יותר. בחישובי חשבון העובדים הזרים והחדירה הפלשתינית הבלתי-חוקית לישראל, אני מסתמך על המקורות הישראליים הני"ל.

פרופ' זהר טועה ומטעה את קוראי נתיב בשני העניינים המרכזיים הנ"ל: האחד, באי-הבחנה בין "ארץ-ישראל" לבין "ישראל"; והשני, באי-הבנה בסיסית של יסודות הדמוגרפיה, תוך זלזול במומחי הדמוגרפיה המצוינים שיש לישראל דוגמת פרופ' דה לה-פרגולה ואנשי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

3. פרופ' זהר תולה תקוות גדולות בעלייה היהודית (שם, ע' 28). הוא מניח שמה שהיה הוא שיהיה. איך מביא פרופ' זהר טיעון שטוטי כזה? האומנם מה שהיה לפני 100 שנים תקף גם היום? האם לא ירדה עלינו שואה נוראה, שלקחה לנו פוטנציאל של 6 מיליון יהודים לעלייה?

ובאשר להווה, מה לעשות שהמציאות היא אחרת: הנתונים מעידים כי מאז 1970 יהדות העולם אינה מתרבה, אך לעומת זאת היא מתבוללת במהירות מפחידה, או מזדקנת. יתרה מזו: הניסיון של שני העשורים האחרונים לימד אותנו שיהדות דרום-אפריקה, למשל, העדיפה את אוסטרליה על פני ישראל.

אמנם 800 אלף עולים מבריה"מ הגיעו לארץ. אכן, היה נס (בבריה"מ). אבל, נכון לשנת 2004, כ-100 אלף מתוכם חזרו לארצות מוצאם או פנו מערבה, ושליש מהעולים מבריה"מ אינם יהודים. אני מציע לכולנו לא לגבש מדיניות לאומית על בסיס ציפייה לנסים...

לעומת העלייה המתמעטת, גוברת הירידה: צברים נחמדים, ילידי הארץ, בוגרי צה"ל ומוסדות ההשכלה הישראלים, עוזבים את הארץ במספרים מבהילים. איכות החיים בארץ מידרדרת והולכת והם מחפשים בית אחר. בעת כתיבת מילים אלה מתרחש מבחן בתחום העלייה: לאן תפנה יהדות צרפת הנרדפת? האם תגיע לארץ או תעדיף אזור דובר צרפתית, דוגמת קוויבק? אני חושש מאוד שלקוויבק יהיה כוח משיכה גדול יותר מאשר לישראל, משום שאיכות החיים בישראל יורדת לכיוון איכות חיים של עולם שלישי, במקום לטפס לכיוון המדינות המערביות. והערה נוספת לנושא עלייה ו/או ירידה: התחזית הדמוגרפית מלמדת כי בתוך 15 השנים הקרובות יתווספו לארץ-ישראל השלמה עוד כ-5 מיליון בני-אדם, רובם ערבים ורובם עניים. משמעות הדבר היא הקטנת הסיכוי "להרים" את ארץ-ישראל לרמתו של עולם מערבי, אטרקטיבי ליהודים מארצות המערב. לעומת זאת, אם נחזור לתחומי ישראל – זו המערבית לקו הירוק (פחות או יותר) ונתנתק על-ידי גדרות וחומות מן השטחים הפלשתיניים – אזי תוספת האוכלוסייה הצפויה לנו, בישראל בלבד, ב-15 השנים הקרובות, עומדת על 2.5 מיליון בני-אדם (מחציתם יהודים) וסיכוינו לחזור ולהצטרף, מבחינת איכות החיים, לעולם המערבי – גדולים יותר. אם אכן נצליח לחזור לאיכות החיים של העולם המערבי, אזי

יש להניח, כי פירווי גלויות מארגנטינה, צרפת, בריטניה, רוסיה וארה"ב ירצו לבוא לארצם של היהודים.

כדי להגיע למצב רצוי זה יש לעמול קשות, וקודם כל בתחום שיפור איכות החיים בחברה המושתתת על רוב יהודי.

בינתיים אנחנו מיעוט בארץ-ישראל, וזו עובדה מוצקה ולא מיתוס!

אני מסכים עם זהר בעניין אחד: יש לעצור את הפלישה הפלשתינית לתוך תחום ישראל על-ידי גדרות ועל-ידי חוקי הגירה נוקשים. כמו-כן יש להפסיק את הקצבאות המעודדות ריבוי טבעי פראי, בעיקר אצל הבדווים הפוליגמיים!

המשפטים האחרונים במאמרו של זהר הם חמורים ביותר וזורים חול בעיניהם של הקוראים. בנישימה אחת אומר זהר, "אין מקום לדאגה במאזן הדמוגרפי בארץ-ישראל", ומסיים במשפט, "נימסר שאחוז היהודים באוכלוסיית ישראל הוא 81% ושל הערבים 19%". הנתון של 81% יהודים היה נכון רק לו היה מתייחס לשטח ישראל (זו הנמצאת, פחות או יותר, ממערב לקו הירוק) ללא שטחי ארץ-ישראל האחרים, ללא עובדים זרים, ללא 300 אלף פלשתינים שחדרו באופן בלתי-חוקי לשטח ישראל. גם אז אין הנתון של 81% מדויק כי הוא כולל 4.5% רוסים שאינם יהודים, אשר צורפו בידי זהר לחשבון היהודים... אני מסכים כי יש לאפשר התייחדותם וצירופם לקהילת היהודים בישראל, אבל, בפועל, הם עדיין רוסים-רוסים... ראו כמה הטעויות ושכחות נעשו כדי להגיע לנתון של 81%!

לסיכום, מאמרו של זהר הנו, ברובו הגדול, שגוי, מבבל ומטעה, ומשום כך חמור ביותר.

על מנת לשמור על מרחב מחיה שבו יהא רוב יהודי מוצק – יש צורך בהתנתקות ובהתוויית גבולות בינינו לבין הפלשתינים. לשם כך אני מציע להיפרד גם ממזרח-ירושלים, מכל חלק בה שאינו קדוש ליהודים, משום שבמזרח-ירושלים מתגוררים כרבע מיליון פלשתינים נושאי תעודות זהות ישראליות ועוד כ-200 אלף פלשתינים שחדרו אליה שלא כחוק.

לעיתים אני מציע להיפרד גם מאזור המשולש הקטן וממקצת הבדווים בדרום-הארץ, אלא שהיפרדות כזו לא תוכל להתבצע באופן חד-צדדי אלא רק במשא ומתן מדיני. אם נצליח בכך, יגדל הרוב היהודי בתחומי ישראל ויגיע ל-90%.

יאמרו זהר וחבריו לדעה כי אם אמשיך בדרך הוויתורים, אציע בעוד עשור להיפרד גם מן הגליל. לא נכון! הרוב היהודי בישראל יישמר לשנים רבות, מעבר לתקופה שעברה או יכולים להכין תחזיות מהימנות. בינתיים נבנה כאן חברה כזו שכל יהודי העולם ירצו להצטרף אליה.

פרופ' זהר התעלם (בכוונה?) מכל העובדות הני"ל, כדי לטפח אצלנו אשליות. מי ציוני נאמן יותר – זה המעמיד עובדות על דיוקן ומנסה למצוא פתרונות ריאליסטיים למניעת קטסטרופה המתרחשת לבוא, או זה המטעה כדי שנחשוב ש"הכל בסדר"!